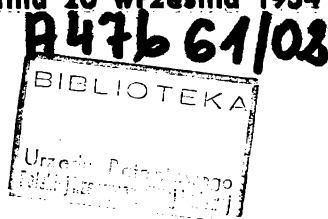

Opublikowane dnia 20 września 1954 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36157

Kl. 34 i, 14/02

Bolesław Krupiński

(Stalinogród, Polska)

i Stanisław Płoski

(Warszawa, Polska)

34i' 61/02

Szatnia górnicza

Udzielono patentu z mocą od dnia 11 czerwca 1951 r.

Dotychczas stosuje się w górnictwie urządzenia szatni z łaźnią dwóch rodzajów. Najbardziej rozpowszechnione są szatnie, w których ubrania robocze i czyste zawiesza się pod stropem pomieszczenia na wysokości kilku metrów. Górnik podciąga ubranie pod strop przy pomocy błočka i łańcucha, którego koniec przypina do ramy i zamyka na kłódkę. Drugi rodzaj szatni to szafki indywidualne na ubrania ustawione rzędami i szczelnie wypełniające salę. Opisane urządzenia wykazują wiele niedogodności. Zawieszanie roboczych ubrań mokrych i przepconych obok czystych stwarza możliwości przenoszenia bakterii a nawet robactwa, co należy uznać za wysoce niehigieniczne. Wysychanie ubrań powoduje zawilgocenie i zanieczyszczenie powietrza w całym pomieszczeniu. Podciąganie ubrań pod strop jest kłopotliwe i zabiera wiele cennego czasu górnika.

Stosowanie szafek indywidualnych zmniejsza widoczność sali, co jest niepożądane ze względu

na kontrolę, stwarza również trudności w utrzymaniu porządku między szafkami i w szafkach. W obu przypadkach wykorzystanie pomieszczenia dla jakichkolwiek innych celów jest zupełnie niemożliwe.

Wady opisanych urządzeń usuwa przedstawiona szatnia łaźni kopalnianej, która przewiduje szafki na ubrania zapuszczone do podziemnia i wystające nad podłogą, jako ławy z podnoszonymi siedzeniami drewnianymi. Siedzenia szafek zaopatrzone są w numerację bieżącą. Podział na dwie zmiany, odpowiadający numeracji parzystej i nieparzystej szafek, pozwala na wykorzystanie do siedzenia szafki sąsiada i ułatwia ubieranie się i wkładanie ubrania do szafki. Szafki ponad podłogą są zaopatrzone w kratki wentylacyjne. Przegródki między szafkami są ażurowe z siatki drucianej. Taka konstrukcja szafek umożliwia suszenie ubrań przy zastosowaniu silnej wentylacji wyciągo-

wej w podziemi. Uzyskanie podciśnienia w podziemiu powoduje przepływ powietrza z górnej części szatni do podziemia, co zapobiega przenikaniu wycieków, powstających przy schnięciu przeponionych i mokrych ubrań roboczych. Zimą ogrzewanie szatni przy pomocy nagrzewnicy ułatwia suszenie ubrań w szafkach przepływającym ku dołowi ciepłym powietrzem. Takie urządzenie szatni zapewnia higieniczne warunki przechowaniu ubrań, umożliwia wykorzystanie sali np. do celów zebrania i skraca czas przebierania się górnika.

Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia ogólne usytuowanie szatni w stosunku do wejścia, cechowni, natrysków i wejścia do windy, fig. 2 — przekrój poprzeczny przez pomieszczenie szatni, zaprojektowanej w dwóch kondygnacjach, z zaznaczeniem schematu przepływu powietrza, fig. 3 — przekrój poprzeczny przez szafkę z pokazaniem podnoszonego siedzenia i ścian szafki w podziemiu obciągniętych siatką. Fig. 4 — widok z góry na szafki z propo-

nowaną numeracją. Konstrukcja szafek jest wykonana z kątowników i ceowników żelaznych. Siedzenia podnoszone z drzewa twardego, okute na zawiasy, zamykane na skobel i kłódkę.

Zastrzeżenia patentowe

1. Szatnia górnicza składająca się z szafek na ubrania wykonanych z kątowników żelaznych, obciągniętych siatką, znamienna tym, że szafki są zapuszczone do podziemia i wystają nad podłogą, jako ławy do siedzenia z podnoszonymi blatami drewnianymi.
2. Szatnia według zastrz. 1, znamienna tym, że podziemie, w które są zapuszczone szafki, jest zaopatrzone w urządzenia wentylacyjne wyciągowe, powodujące osuszanie ubrań oraz uniemożliwiające przedostawanie się wycieków z ubrań do sali szatni.

Bolesław Krupiński
Stanisław Płoski

